

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТ ВЕТЕРИНАРСКЕ МЕДИЦИНЕ

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФАКУЛТЕТА ВЕТЕРИНАРСКЕ МЕДИЦИНЕ

ПРЕДМЕТ: Извештај Комисије за избор једног ванредног или редовног професора за ужу научну област Ветеринарска хирургија

На основу 72. члана Статута Факултета ветеринарске медицине Универзитета у Београду, Изборно веће на 39. седници одржаној 20.09.2013. године донело је Одлуку, којом смо решењем Декана (бр. 01-440/4) именовани у Комисију за писање извештаја о пријављеним кандидатима на расписани конкурс за ванредног или редовног професора за ужу научну област Ветеринарска хирургија.

На расписани конкурс ("Послови", 11.09.2013.) пријавио се један кандидат, др Петар Милосављевић, досадашњи ванредни професор на Катедри за хирургију, ортопедију и офталмологију, Факултета ветеринарске медицине у Београду. Пошто смо детаљно прегледали приложени конкурсни материјал пријављеног кандидата др Петра Милосављевића за „радно место ванредног или редовног професора за ужу научну област Ветеринарска хирургија“, као и увида у наставно-педагошки, професионални и научни рад кандидата према Закону о Универзитету, Статуту Факултета ветеринарске медицине и Критеријумима Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије о вредновању научне компетентности, подносимо Изборном већу Факултета ветеринарске медицине у Београду следећи:

ИЗВЕШТАЈ

А. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Др Петар С. Милосављевић је рођен 15.9.1960. године у Београду. Основну и средњу школу завршио је у Београду са одличним успехом, при чему је за постигнуте резултате у гимназији добио диплому „Михаило Петровић Алас“ за биологију и географију и диплому „Никола Тесла“ за физику. На Ветеринарски факултет у Београду уписао се школске 1979/80. године и дипломирао 30.8.1984. као најбољи студент у историји Факултета, са средњом оценом 10,00. У току студија, поред похвалница и новчаних награда Факултета и Универзитета у Београду, добио је и награде из фонда проф. др Владете Симића и фонда

проф. др х.ц. Антонија Вуковића. Био је стипендиста Универзитета у Београду током школске 1982/3. и 1983/4. године.

Непосредно после дипломирања, 1984. године уписао је постдипломске – магистарске студије на Ветеринарском факултету Универзитета у Београду, наставу успешно завршио положивши све испите са оценом 10 (десет), да би 26.06.1986. године одбранио магистарски рад под насловом „Хистопатолошке промене у бубрезима пацова третираних гентамицином“. Након одбране магистарске тезе отишао је на одслужење војног рока, да би по повратку из војске, 1987. године започео рад на докторској дисертацији. У том циљу је током јануара и фебруара 1988. године био на стручном усавршавању из електронске микроскопије на Институту за патологију и судску медицину ВМА у Београду. Докторску дисертацију, под називом „Упоредне структуралне промене у бубрезима пацова третираних аминоглукозидним антибиотцима (гентамицин, неомицин)“, са успехом је одбранио 23. јуна 1988. године. У периоду од маја до новембра 1990. године био је на стручном усавршавању из имуноцитохемије за светлосну и електронску микроскопију у Лондону, у Royal Postgraduate Medical School, Hammersmith Hospital, Department of Hystochemistry.

Од дипломирања 1984. до 1990. године интензивно је сарађивао са проф. др Милорадом Тадићем у проучавању хромости говеда, а резултат тог рада је монографија под насловом „Acropodium bovis – клиника, патологија и терапија“, за коју су добили Октобарску награду за науку града Београда. У међувремену је наставио да ради са проф. др Милорадом Тадићем на проблему хромости и патологији акроподијума, да би након тога заједно објавили уџбеник из хирургије „Onychologia equi – клиника, патологија и терапија копита коња“.

Др Петар Милосављевић је учествовао у извођењу наставе на основним и последипломским студијама, при чему је посебно био задужен за специјалистичку наставу из патологије живине и патологије копитара (1996-1999.), хирургије копитара и папкара (2004-2005.), као и имунологије на магистарским студијама из имунологије. Био је одговорни наставник за програм магистарске наставе Патологија и узгој лабораторијских животиња.

У периоду од 1994. до 1995. године био је члан Наставно-научног већа Ветеринарског факултета, члан Уређивачког одбора часописа „Ветеринарски гласник“ од 1993. године, затим члан Српског лекарског друштва – Секције за патологију, од које је 1997. године добио Захвалницу у знак признања за успешну сарадњу.

Одлуком декана Факултета ветеринарске медицине у Београду (бр. 01-597 од 24.3.1999. године), од школске 1999/2000. године прелази на Катедру за хирургију, где је

првенствено ангажован у раду са великим животињама у оквиру Амбулантне службе, да би нешто касније узео активно учешће у извођењу теоријске и практичне наставе из Хирургије, ортопедије и офталмологије.

Био је ментор једном кандидату на специјалистичким студијама (2005.), члан комисије за оцену и одбрану два магистарска рада (1999. и 2000.) и члан комисије за одбрану једног специјалистичког рада (1993. године). Био је такође председник Комисије за избор у звање доцента за два кандидата и за избор у звање асистента за три кандидата.

Др Петар Милосављевић је изабран у звање асистента – приправника на Катедри за патолошку морфологију Ветеринарског факултета у Београду 24. децембра 1984. године. Након одбране докторске дисертације, 1988. године изабран је у звање асистента, а 1992. године у звање доцента и 1997, године у звање ванредног професора на Катедри за патолошку морфологију Факултета ветеринарске медицине Универзитета у Београду. По преласку на Катедру за хирургију, ортопедију и офталмологију, одлуком Универзитета бр. 25/11-2 од 27.2.2003. године изабран је у звање ванредног професора за ужу научну област Ветеринарска хирургија на Факултету ветеринарске медицине Универзитета у Београду, и реизабран у звање ванредног професора 2008. године. Од страних језика говори енглески, а на рачунару познаје MS Word, Power Point, Internet, Excel.

В – МАГИСТАРСКА ТЕЗА И ДОКТОРСКА ДИСЕРТАЦИЈА

- **ОДБРАЊЕНА МАГИСТАРСКА ТЕЗА (М72)**

Факултет ветеринарске медицине, Универзитет у Београду

Датум одбране магистарске тезе: 26.06.1986.

Научна област: ПАТОЛОШКА МОРФОЛОГИЈА

Наслов магистарског рада: „Хистопатолошке промене у бубрезима пацова третираних гентамицином“

- **ОДБРАЊЕНА ДОКТОРСКА ДИСЕРТАЦИЈА (М71)**

Факултет ветеринарске медицине, Универзитет у Београду

Датум одбране докторске дисертације: 23.06.1988.

Научна област: ПАТОЛОШКА МОРФОЛОГИЈА

Наслов докторске дисертације: „Упоредне структуралне промене у бубрезима пацова третираних аминоглукозидним антибиотицима (гентамицин, неомицин)“

Ц. НАСТАВНО –ПЕДАГОШКА И ПРОФЕСИОНАЛНА АКТИВНОСТ

Ц. НАСТАВНА ДЕЛАТНОСТ

Др Петар Милосављевић успешно изводи теоријску и практичну наставу на Катедри за хирургију, ортопедију и офталмологију. Још од избора у звање асистента приправника био је укључен у извођење практичне наставе на основним студијама, испољивши при томе изузетан смисао за рад са студентима, да би након избора у звање доцента преузео и значајан удео у извођењу теоријске наставе. Изузетно добрим начином презентовања материје, дикцијом и јасноћом излагања, стекао је велики углед међу студентима на основним студијама, као и међу ветеринарима који су имали прилику да га слушају на бројим семинарима и саветовањима где је одржао већи број предавања по позиву. Касније, са преласком на Катедру за хирургију, ортопедију и офталмологију, преузео је веома одговоран задатак да у склопу Амбуланта клинике студентима приближи неопходне практичне процедуре из хирургије великих животиња и помогне у савладавању вештина које су им потребне за рад у пракси и при том се међу ветеринарима и власницима животиња у већем делу Србије афирмисао као врстан хирург и ветеринар, нарочито за коње. У раду са студентима, на вежбама, као и у оквиру консултација, колоквијума и практичне наставе коју обављају на Катедри, стрпљиво и несебично преноси знање као и најновија достигнућа из области ветеринарске хирургије. Др Петра Милосављевића одликује високо квалитетан стручни рад на Клиници Катедре за хирургију, а посебно је успешан његов рад у абдоминалној хирургији великих животиња, хромост и онихологија коња. обољења акроподијума говеда, као и хирургија горњих респираторних путева коња, што га свртава у респективног хирурга Факултета ветеринарске медицине. Своје стручно знање отворено и врло колегијално преноси колегама на терену у ветеринарским станицама и амбулантама. У анкетама за студентског вредновање наставника оцењен је високим оценама 4,9.

Др Петар Милосављевић је поред учешћа у настави на основним студијама, и као патолог и као хирург био активно укључен у наставу на последипломским специјалистичким студијама и у исто време учествовао у изради магистарских и специјалистичких радова као и докторске дисертације.

1. Ц-1. МЕНТОРСТВА И УЧЕШЋЕ У КОМИСИЈАМА ЗА ИЗРАДУ И ОДБРАНУ ДОКТОРСКИХ ДИСЕРТАЦИЈА

1. Ц2 – МЕНТОРСТВА И УЧЕШЋЕ У КОМИСИЈАМА ЗА ИЗРАДУ И ОДБРАНУ МАГИСТАРСКИХ ТЕЗА

1. Могућности ултразвучне дијагностике промена у паренхиму бубрега паса са акутном реналном инсуфицијенцијом – члан Комисије за оцену и одбрану магистарске тезе Мирјане Мацановић, која је одбрањена на Факултету ветеринарске медицине Универзитета у Београду 1999. године.

2. Санације перинеалне херније код паса употребом полиглактинске мрежице као имплантата – члан Комисије за оцену и одбрану магистарске тезе Синише Гатарића, која је одбрањена на Факултету ветеринарске медицине Универзитета у Београду, 2000. године.

1. Ц3. МЕНТОРСТВА И УЧЕШЋЕ У КОМИСИЈАМА ЗА ИЗРАДУ И ОДБРАНУ СПЕЦИЈАЛИСТИЧКИХ РАДОВА

2. Обољења акроподијума музних крава на подручју општине Коцељева – руководилац приликом израде специјалистичког рада Чедомира Јанковића, који је одбрањен 2005. године.

3. Утицај дуготрајне инхалације алуминијумске прашине на респираторни систем пацова – члан Комисије за одбрану специјалистичког рада Горана Спахића, који је одбрањен 1993. године.

Наставни посао који изводи др Петар Милосављевић, ради са преданошћу и стрпљењем и, поред редовне наставе, изван термина за практичну и теоријску наставу, држи предисипитне консултације студентима у мањим групама и на тај начин им помаже да савладају предвиђену материју и олакшава им припремање испита. У раду са студентима одликује га приступачност, непосредност и добар предагошки приступ.

Од увођења редовне евалуације од стране студената на свим видовима наставе (основне студије, специјалистичке и докторске), др Петар Милосављевић је добијао одличне оцене за висок степен припремљености и ангажовања током извођења наставе и комуникације са студентима. Исту врсту признања др Петар Милосављевић добија и од својих колега.

У циљу унапређења, стручног усавршавања, др Петар Милосављевић је боравио у Институту за патологију и судску медицину, Војно медицинска академија, Београд (1988.) из области електронске микроскопије, као и имуноцитохемија за светлосну и електронску микроскопију (1990) у оквиру Department Of Hystochemistry, Royal postgraduate Medical school, Hammersmith Hospital, London, UK. У циљу унапређења наставе као и остваривању

сарадње између два Универзитета, боравио је у току октобра месеца (2013.) десет дана на Ветеринарском факултету Универзитета у Берну (Швајцарска).

Др Петар Милосављевић је у току досадашњег рада био члан Комисије за писање извештаја за оцену и одбрану специјалистичких радова (1 кандидат), као и магистарске тезе (2 кандидата), и ментор специјалистичког рада (1 кандидат). Био је ментор у изради и одбрани дипломских радова (10 кандидата) и члан Комисије за оцену и одбрану дипломског рада (21 кандидат). Био је председник Комисије за писање извештаја о пријављеним кандидатима на расписани конкурс за избор у звање доцента за два кандидата (Вера Савић Стевановић 2006, 2011, и Бранислав Прокић 2010.), председник Комисије за избор у звање асистента за три кандидата (Дринка Мерћеп 1996, Виктор Панајотовић и Драгиша Урошевић 2004.)

Др Петар Милосављевић је на Факултету био ангажован у раду више радних тела и комисија, био је члан Наставно научног већа. Био је руководиоца вида магистарске наставе (1990-1999) под насловом „Патологија и узгој лабораторијских животиња“, учествовао у извођењу специјалистичке наставе (1996-1999) „Патологија живине и патологија копитара“, специјалистичке наставе (2004-2005) „Хирургија копитара и папкара“, и учествовао у извођењу програма магистарских студија (2004-2005) „Ветеринарска имунологија“. Као гостујући предавач Српског ветеринарског друштва позван је 2012. године где је на 23. Саветовању ветеринара Србије, Златибор, својим предавањем под насловом „Лапаратомске методе код говеда“ и приказивањем нових метода у многостручној допринео едукацији младих сарадника. Такође, Ветеринарска комора Србије је др Петра Милосављевића врло често позивала на уводна предавања која Комора организује у едукативне сврхе, па се успешна сарадња понављала 2009. године (Чачак, Крагујевац, Јагодина, Кикинда, Ваљево), 2010. (Београд, Ваљево, Шабац, Пожаревац) и 2011. (Нови Сад, Лесковац, Нови Пазар). Био је члан уређивачког одбора часописа Ветеринарски гласник, члан Секције за патологију српског лекарског друштва, члан ветеринарске комисије Коњичког савеза Србије и написао је две рецензије. Од 1988. године до 1990., учесника је на домаћем пројекту под насловом: Етиопатогенеза, дијагностика, терапија и профилакса обољења домаћих животиња, број 3.17.

Боравком на стручном усавршавању у Великој Британији (1990) као и у Швајцарској (2013). афирмисао се као врстан хирург, где са великим процентом успешности решава проблеме и своје богато деценијско искуство преноси са великим задовољством на студенте Факултета ветеринарске медицине. Носилац је многобројних награда и захвалница:

1991. – Октобарска награда Београда за науку за објављену монографију „Acropodium bovis – клиника, патологија, терапија“, Тадић М., Милосављевић П., Дечје новине 1991;
1997. – Захвалница у знак признања за успешну сарадњу, Секција за патологију, Српско медицинско друштво Београд, Србија;
2011. – Захвалница у знак успешне сарадње, Ветеринарски институт за вештачко осемењавање и репродукцију (Сточарско ветеринарски центар), Крњача, Београд, Србија;
2011. – Захвалница за учествовање 60. IVSA Симпозијума Београд, Србија, Модератор радионице „Кастрација пастува“; 2013. – Захвалница IVSA Belgrade за подршку у организацији и реализацији групне студентске размене између IVSA Belgrade и IVSA Netherlands;

Од 2008. године, руководиоца је Амбулантне клинике Факултета ветеринарске медицине чија се настава изводи у ветеринарским станицама на територији Републике Србије где је др Петар Милосављевић показао висок ниво професионализма несебично показујући својим студентима најновије хируршке технике и захвате применљиве на терену.

Д.УЏБЕНИЦИ, ПРАКТИКУМИ, МОНОГРАФИЈЕ

Др Петар Милосављевић је у сарадњи са другим ауторима од последњег избора у звање (2008), у четири помоћна уџбеника објавио следећа поглавља:

- **Милосављевић П.** : Дијагностика хромости коња, 17.поглавље помоћног уџбеника ”Дијагностика и терапија обољења коња”, 177-192, Траиловић Д. ,Научна КМД, Београд, 2009.
- **Милосављевић П.**, Вера Савић-Стевановић: Дијагностика и терапија обољења ока, 20. поглавље помоћног уџбеника ”Дијагностика и терапија обољења коња”, 207-212, Траиловић Д., Научна КМД, Београд, 2009.
- **Милосављевић П.:** Кастрација пастува, 34. поглавље помоћног уџбеника ”Дијагностика и терапија обољења коња ” , 338-348, Траиловић Д., Научна КМД, Београд, 2009.
- Вера Савић-Стевановић, **Милосављевић П.** : Екстракција зуба, 35. поглавље помоћног уџбеника ”Дијагностика и терапија обољења коња”, 349-357, Траиловић Д., Научна КМД. Београд, 2009.

Пре последњег избора у звање кандидат је у сарадњи са другим ауторима објавио у три помоћна уџбеника следећа поглавља:

- **Милосављевић П.** : *Болести бронхијалног стабла*, 6. поглавље помоћног уџбеника **”Респираторне болести коња”** Траиловић Д., 61-66, ЈАНУС, Београд, 2000.
- **Милосављевић П.** : *Болести плућа*, 9. поглавље помоћног уџбеника **”Респираторне болести коња”** Траиловић Д., 79-92, ЈАНУС, Београд, 2000.
- **Милосављевић П.** : *Болести плеуре*, 10. поглавље помоћног уџбеника **”Респираторне болести коња”** Траиловић Д., 93-96, ЈАНУС, Београд, 2000.

Д1. МОНОГРАФИЈА

Тадић М., **Милосављевић П.**: *Acropodium bovis*: klinika, patologija i terapija, monografija, Дечје новине, Горњи Милановац, 1991.

Д2. СТРУЧНА КЊИГА

Тадић М., **Милосављевић П.**: *Onychologia equi* – klinika, patologija i terapija kopita konja. Čikaš Holding, Суботица, 1995.

Е. НАУЧНО ИСТРАЖИВАЧКА ДЕЛАТНОСТ

Др Петар Милосављевић је уз пријаву на конкурс приложио списак и штампане копије објављених радова од последњег избора у звање ванредног професора.

Др Петар Милосављевић је пре последњег избора у звање у периоду од 1984 – 2008 објавио као аутор или коаутор 42 радова штампаних у целости и 23 рада штампана у изводу. Објављени радови су из области патолошке морфологије, првенствено уринарног система и по преласку на Катедру за хирургију, ортопедију и офталмологију у научним радовима се бави приказима случајева и стручним освртима на клиничку и хируршку процедуру код коња, и то абдоминална хирургија код великих животиња, хромост и онихологија коња, обољења акроподијума говеда и хирургија горњих респираторних путева коња. Одбрањена Магистарска теза односила се на *Хистопатолошке промене у бубрезима пацова третираних гентамицином*, а Докторска дисертација на *Упоредне структуралне промене у бубрезима пацова третираних аминоглюкозидним антибиотцима (гентамицин, неомицин)*.

Др Петар Милосављевић је од последњег избора у звање (2008 - и даље), као аутор или коаутор објавио 11 радова у целости. На основу анализе објављених радова, може се сагледати континуитет рада и да је истраживачка активност др Петра Милосављевића превасходно усмерена на клиничку и хируршку процедуру код коња која се односи на

абдоминалну хирургију, хромост и онихологију коња, обољења акроподијума говеда и хирургију горњих респираторних путева коња.

КАТЕГОРИЈА		ВРЕДНОСТ РАДА	ПРЕ ПОСЛЕДЊЕГ ИЗБОРА У ЗВАЊЕ 1984-2007		ОД ПОСЛЕДЊЕГ ИЗБОРА У ЗВАЊЕ 2008 – и даље	
			БРОЈ РАДОВА	БОДОВИ	БРОЈ РАДОВА	БОДОВИ
Раду врхунском међународном часопису	M21	8	-	-	-	-
Рад у међународном часопису	M23	3	3	9	3	9
Рад у часопису међународног значаја верификован посебном одлуком	M24	3	-	-	-	-
Предавање по позиву са међународног скупа штампано у целини (m31=3)	M31	3	-	-	-	-
Саопштење са међународног скупа штампано у целини	M33	1	-	-	1	1
Саопштење са међународног скупа штампано у изводу	M34	0,5	3	1,5	-	-
Рад у водећем часопису националног значаја	M51	2	9	18	-	-
Рад у часопису националног значаја	M52	1,5	-	-	-	-
Предавање по позиву са скупа националног значаја штампано у целини	M61	1,5	-		4	6
Саопштење са скупа националног значаја штампано у целини	M63	0,5	28	14	3	1,5
Саопштење са скупа националног значаја штампан у изводу	M64	0,2	20	4		
Одбрањена докторска дисертација	M71	6	1	6		
Одбрањен магистарски рад	M72	3	1	3		
УКУПНО			65	55.5	11	17,5

РАД У МЕЂУНАРОДНОМ ЧАСОПИСУ (M23=3)

1. **Milosavljević P., Savić-Stevanović Vera** : Frequency of some acropodium diseases in dairy cows in Serbia, Acta Veterinaria, 63, 2-3, 247-254, 2013.

2. Milanović Valentina, Mrvić Verica, Teodorović V. , **Milosavljević P.**, Prokić B., Avdić R. : Morphology investigation of the minks' brain (*Mustela vison*), *Acta Veterinaria*, 63, 2-3, 337-345, 2013.
3. Jović S.,Stevanović Jelka,Borozan Sunčica,Dimitrijević B., **Milosavljević P.** :Influence of physical activity of racehorses on lactate dehydrogenase and creatinine kinase activities and protein synthesis, *Acta Veterinaria*, 64, 5-6, 2013, у штампи.

САОПШТЕЊЕ СА МЕЂУНАРОДНОГ СКУПА ШТАМПАНО У ЦЕЛИНИ (М33=1)

4. **Milosavljević SP**, Atanasijevic N. : Etiology,clinic and treatment of the acropodium dairy cows,Congress Proceedings, 19th International Congress of Mediterannean Federation of Health and Reproduction of Ruminants, Belgrade,486-495, 2011.

ПРЕДАВАЊЕ ПО ПОЗИВУ СА СКУПА НАЦИОНАЛНОГ ЗНАЧАЈА ШТАМПАНО У ЦЕЛИНИ (М61=1,5)

5. **Milosavljević P.**, Jovanović B., Nataša Mitrović : Hemiplegija laringsa:dijagnostika i terapija, Predavanje po pozivu, Zbornik predavanja drugog regionalnog savetovanja „Uzgoj,reprodukcija i zdravstvena zaštita konja“, Novi Sad, 138-142, 2011.
6. **Milosavljević P.**, Nataša Mitrović, Ana Nedić, Nedić M. : Dorzalna dislokacija mekog nepca:dijagnostika i terapija, Predavanje po pozivu, Zbornik predavanja drugog regionalnog savetovanja „Uzgoj, reprodukcija i zdravstvena zaštita konja“, Novi Sad,134-137, 2011.
7. **Milosavljević P**, Nataša Mitrović, Jovanović B.: Urgentni hirurški zahvati na abdomenu konja u terenskim uslovima, Predavanje po pozivu, Zbornik predavanja trećeg regionalnog savetovanja „Uzgoj i zdravstvena zaštita konja“, Novi Sad,114-121, 2012.
8. **Milosavljević P.:** Laparatomski zahvati kod goveda, Predavanje po pozivu, Zbornik predavanja „Veterinarski dani 2013“, Plav, Crna Gora,23-28, 2013.

САОПШТЕЊЕ СА СКУПА НАЦИОНАЛНОГ ЗНАЧАЈА ШТАМПАНО У ЦЕЛИНИ (М63=0,5)

9. **Milosavljević P.** : Dijagnostička blokada nerava kod konja, Zbornik radova Uzgoj,reprodukcija i zdravstvena zaštita konja“, 1.Horseville, Novi sad,159-164,2010.
10. **Milosavljević P.** : Laparatomske metode kod goveda,Zbornik radova 23.Savetovanja veterinarara Srbije,Zlatibor, 131-137,2012.
11. **Milosavljević P.** : Dijagnostička blokada nerava kod konja, Zbornik predavanja trećeg regionalnog savetovanja „Uzgoj,reprodukcija i zdravstvena zaštita konja“,Novi Sad, 203-208,2012.

Ф. АНАЛИЗА ОБЈАВЉЕНИХ РАДОВА

На основу анализе објављених радова, како смо до сада већ навели, произилази да је истраживачка активност др Петра Милосављевића превасходно усмерена на клиничку и хируршку процедуру код коња која се односи на абдоминалну хирургију, хромост и онихологију коња, обољења акроподијума говеда и хирургију горњих респираторних путева коња. У радовима (1,4) испитује учесталост појединих обољења акроподијума музних крава у Србији, где наглашава да је у овом истраживању клинички испитано 520 грла на 64 мини фарме у брдско-планинском подручју Србије, са циљем да се добије увид у учесталост обољења акроподијума музних крава као и заступљеност појединих алтерација. У 56,25% домаћинстава грла су била стално везана, а у 43,75% се редовно или повремено допушта пуштање на пашу. На само 10,94% фарми нису установљене никакве алтерације акроподијума. Изразито лоши хигијенски услови су евидентирани у 18,75% домаћинстава и ту је 74,01% имало неку лезију акроподијума. На основу клиничке анализе свих 520 музних крава, код 388 су установљене следеће алтерације акроподијума: прерасле папке у 21,91% случајева, папучасте у 7,22%, маказасте у 17,27%, а спиралне у 8,76% грла. Ране на кожи акроподијума су евидентирани у 1,80%, асептични пододерматитис у 3,61%, итердигитална флегмона у 9,02%, дигитални дерматитис у 4,89%, интердигитални дерматитис у 3,09%, чир папка у 3,35%, међупупчани жуљ у 4,89% случајева, шупљи зид у 6,18% случајева, прснуће зида ројине у 0,51%, апсцес пете у 3,09%, тендовагинитис у 3,85% и ишчашење крунског зглоба у 0,26% грла. Без патолошких лезија на акроподијуму било је 132 животиње (25,38%).

У својим даљим истраживањима и објављеним радовима, др Петар Милосављевић се бави хирургијом великих животиња и износи у радовима нова сазнања о различитим лапаротомским методима код говеда. Наглашава критичан моменат јер је битно доћи на пожељан ситус, и не повредити друге органе. Левострана оменто (абомазо) пексија (6,7,8,10) се изводи по свим принципима слабинске лапаратомије све до уласка у перитонеалну дупљу. Пошто се трбушна дупља отвори, указује се сириште препуњено гасовима између бурага и левог трбушног зида. Масажним покретима сириште обавијено оментумом се извуче екстраперитонеално и њега рукама фиксира помоћник који га не сме испустити назад у трбушну дупљу. Репозиција сиришта у његов анатомски ситус биће могућа када се из њега испусте гасови што се постиже пункцијом кроз оментум и зид сиришта игло промера 1,8-2,2 милиметра на који се постави црево чиме се они евакуишу у спољашњу средину. Игла се убада у најизбоченији део сиришта при чему се чује хук излазећег гаса, а руком се врши стални одмерени притисак на њега. После неколико минута сириште почиње да се спушта и у овој фази је јако важно да помоћник не испусти сириште, после чега га је немогуће дохватити и фиксирати. У једном тренутку сириште, у

коме сада доминира присуство течности, доспе у ниво лакатног зглоба и тада се извлачи ван рубца ране. Литература описује неколико начина фиксирања или оментума или директно зида сиришта за трбушни зид, употребом различитих конаца на различите начине, али лично искуство др Петра Милосављевића који су описани у овим радовима указује да је боље масне, мекане и крте оментуме исећи и урадити абомазопексију да не би настао рецидив. Сасвим добре резултате даје памучни конац натопљен у повидон јод. Јодирани памучни конац у дужини од 1-2 метра се пробије кроз оментум или зид сиришта, повуче на своју половину и њиме по оментуму направи 3-5 текућих или мадрацастих шавова. На кранијални конац постави се „С“ игла, коју хирург ставља на свој длан, а врх покрива јагодицом кажипрста. Опрану и најодирану десну руку уводи у трбушну дупљу и надланицом и подлактицом одгурује бугаг удесно, строго водећи рачуна да врхом игле не оштети неки орган. Када се рука спусти до близу медијалне линије у ксифоидној рефији и осети простор између ребарних хрскавица, строго водећи рачуна где је *v. cava caudalis*, пробија се трбушни зид. Ово је критичан моменат јер је битно доћи на пожељан ситус, не повредити друге органе, при чему је врло тешко пробити трбушни зид. Игла дође под кожу и подигне је, па тада помоћник скалпелом начини мали рез и кроз њега извуче иглу са концем. Исто се понавља и са другим крајем конца који треба да изађе за прст-два испред првог. Сада се ова два конца повуку колико год је могуће, чиме се оментум чиме је сириште или само сириште доведе у свој нормални анатомски ситус. Контакт сероза на серозу условиће формирање везивно-ткивне прираслице која ће спречити померање овог органа. Испод та два конца, до тела, постави се већи тупфер или смотуљак завоја и преко њега вежу. Руком се потом уђе у трбушну дупљу и провери да ли је сириште успешно репонирано. Шивење трбушног зида се врши по унапред описаним принципима слабинске лапаратомије. Две недеље после операције скидају се шавови у конци у пределу стернума.

Вентралном парамедијалном абомазопексијом се могу решити и левострана и деснострана дислокација сиришта. Пошто се животиња постави у леђни положај, искуство је показало да без обзира да ли је лева или десна дислокација у питању, треба рећи помоћнику да рукама ухвати за грудну кост и лагано помера животињу лево десно. На тај начин ће гасови подићи сириште ка грудној кости и тако довести у његов нормално анатомски положај. Овим поступком сириште може исправити. Када се на овај начин отвори трбушна дупља наилази се директно на сириште. Гасови се испуштају такође иглом 1,8-2,2 милиметра на коју се постави црево. Канадски аутори чак сугеришу да ова пункција није неопходна. Пошто се гасови и делом течност испусте до степена када се смањи тонус зида сиришта, он се тада фиксира. Предност ове методе је што се минимално иритирају ткива и органи (практично се не улази руком у трбушну дупљу), а само сириште не мора да буде фиксирано од стране помоћника током операције. Фиксација зида сиришта се изводи тако што га помоћник извлачи ретроперитонеално.

Ресорптивним концем пробије се оментум или сам зид сиришта и tunica flava са мишићима и поставе појединачни чворасте шавови, обично по три и на латерални и на медијални руб ране. Трбушни зид се затвара текућим шавом од каудално ка кранијално тако да захвати заједно и мишиће са туником флавом и перитонеум али и оментум сиришта. Лично искуство показује да је опоравак грла оперисаних на овај начин много бржи и лакши.

У даљем изучавању, бави се дијагностичком блокадом нерава коња, и то на предњем и задњем екстремитету. Хромост (claudicatio) је свака сметња у употреби екстремитета, односно промена кретања настала као последица различитих патолошких алтерација локомоторног апарата. Основни узроци хромости у бол, као најчешћи, механичке сметње (артогене или тендогене) и парезе и парализе мишића и нерава. Етиолошки чиниоци хромости су веома разноврсти и могу бити трауматски, циркулаторни, неурогени, септични, дегенеративни, метаболички, конгенитални и комбиновани. Предиспонирајући фактори су такође бројни, а то су грешке у поткивању, неадекватан интензитет тренинга, лоша исхрана, слаба телесна кондиција, неодговарајућа нега и хигијена, претврде или премекост стазае за тренинг, као и неке конформацијске грешке и генетска склоност. Хромост једне регије екстремитета због неадекватног оптерећења често условљава настанак компензаторног оштећења друге регије истог или супротног екстремитета. Промене у кретању су све чешће и лакше се примећују на предњим екстремитетима и у преко 90% случајева је у питању нека алтерација у карпусу и дистално од њега. Хромост предњих ногу се уочава и по покретима главе, која се помера на горе при дотицању тла ледиране ноге „хромост на уво“. На каудалним екстремитетима се хромост првенствено уочава у коленом, скочном и кичичном зглобу, и тада је померање глутеалне мускулатуре увек веће на алтерисаној нози. Правило је да се перинеуреалне блокаде почињу дистално па ка проксимално. Дисталне блокаде је лакше извести са подигнутом ногом, а за проксималне се практикује подизање супротне ноге, а блокада изводи на нози која је ослоњена, или се претходно кожа у тој регији десензибилише. Уколико је неопходно коњ се мора обуздати лулом. Место убода иглом било би добро ошишати и обавезно дезинфиковати 70% алкохолом. Локални анестетик се апликује у дози од 5 до 20 милилитара, зависно од регије, иглом промера 0,8 милиметара у околину нерва, који одатле дифундује ткивом у сам нерв. Иглом се не сме убости нерв директно, јер то значи његово директно механичко оштећење, којим можемо изазвати његово трајно разарање. С обзиром да се нерви обично пружају дуж крвних судова, деси ли се при убоду да крене крв, иглу треба извући и покушати поново. Ефекат локалног анестетика наступа 10 до 20 минута након апликације, када се животиња може повести. Уколико је хромост ишчезла, значи да је анестетик искључио бол те регије коју третирали нерв инервише и тиме је лоцирано болно место.

Аналгезија копита и акроподијума се изводи на исти начин на предњем и задњем екстремитету (9,11). Аналгезије кичичног зглоба и акроподијума се ради као и на предњој нози, с том разликом што се по блокади плантарних метатарзалних нерава, игра окрене дорзално и аплицирањем 2 милилитра анестетика супкутано блокирају и дорзални метатарзални нерви. Аналгезија метатарзуса се добија блокадом латералног палмарног нерва (блокада припоја суспензорног лигамента), тако да ногу коња држимо преко наше ноге, тетиве померимо медијално, а 4 милилитра анестетика апликујемо око један центиметар дистално од тарзометатарзалног зглоба, уз саму латералну површину дубоког флексора прста, медијално од четврте метатарзалне кости. Аналгезија тарзуса и дисталних структура се добија блокадом тибијалног и перонеалног нерва са по 15 милилитра анестетика. N. tibialis лежи на медијалној страни *regiae cruris* за ширину шаке проксимално од калканеуса – између Ахилове тетиве и *m. flexor hallucis longus*, и може се палпирати. Левом шаком се обухвати Ахилова тетива и осети како нерв проклиза под прстима. Фиксира се, а игла убада укосом кроз фасцију, коју чим пробије отпор се смањује и тада се апликује анестетик под њу. N. peroneus се блокира апликацијом анестетика и десетак центиметара проксимално од латералног малеолуса тибије у жљеб између екстензорних тетива прста, с тим да се игла забада не под кожу, већ 2-3 центиметра у дубину.

Канадска ласица (2) је карниватор, који једном годишње даје 4-5 младунаца, који се користе као експериментални модел. Утврђено је да се у мозгу налазе 4 коморе, као и код осталих сисара. Постериорни рог бочне коморе недостаје, и постоји олфакторни изданак бочне коморе. Шира површина између таламуса је такође установљена у трећој можданој комори, као и удубљење четврте мождане коморе. У последње време као експериментална животиња, канадска ласица постаје предмет интересовања истраживача у великом броју лабораторија. Такође, дивље животиње постају све више доместификоване, а међу њима је и канадска ласица.

Дорзална дислокација меког непца као и Ларингопластика је описана у радовима (6,5). Ларингопластика је метода којом се поставља шав између крикоидне и аритеноидне рскавице нересорбтивним концем (No2 Mersilen).. Велика мана је ове методе је колико затегнути шав да се омогући довољан пролаз ваздуха, а да се не направи превелика абдукција, због које може настати аспирација пљувачке, хране или воде током гутања. Рез од 8 до 10 центиметара се поставља вентрално и паралатерално од лингвофацијалне вене, која се потом препарише од омохеоидног мишића. Анатомски врло ризикантан захват, јер су у тогу препарисања, да би се дошло до ларингса, треба избећи једњак, штитну жлезду, ларингеалне и тиреоидне крвне судове, као и вентралну грану првог цервикалног и кранијалног ларингеалног нерва. Успешност се постиже у 5-90% грла, али искуства показују да 50-70% коња после операције има боље перформансе.

ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Анализирајући достављену документацију односно наставно-педагошку, професионалну и научну активност др Петра Милосављевића током целокупног периода који је провео у звању ванредног професора за ужу научну област Ветеринарска хирургија на Факултету ветеринарске медицине у Београду, чланови Комисије су оценили да је у свим сегментима рада остварио изузетне резултате што укључује и одличне оцене током евалуације од стране студената.

На основу јединствених Критеријума за стицање звања редовног професора на Универзитету у Београду, које је на основу Закона о високом образовању и Статута Универзитета у Београду утврдио Сенат Универзитета, чланови Комисије дошли су до једногласног закључка да др Петар Милосављевић, испуњава услове да буде изабран у звање **РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област ВЕТЕРИНАРСКА ХИРУРГИЈА.**

У Београду, 12.11.2013.

Комисија:

Др Верица Мрвић, редовни професор
Факултет ветеринарске медицине, Београд

Др Никола Крстић, редовни професор
Факултет ветеринарске медицине, Београд

Др Војко Ђукић, редовни професор
Медицински факултет, Београд